

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ

(άρθρο 105 Εισαγωγικού Νομου Αστικού Κώδικα)

Α Γ Ω Γ Η ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

- 1) ΑΠΕΚΗ ΛΑΖΑΡΟΥ του Ευθυμίου, Αναπληρωτή Καθηγητή Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Προέδρου της ΠΟΣΔΕΠ, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, οδός Ατθίδων, αρ. 105
- 2) ΜΑΪΣΤΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗ του Γεωργίου, Επίκουρου Καθηγητή Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Γ.Γ. της ΠΟΣΔΕΠ, κατοίκου Κηφισιάς Αττικής, οδός Αγ.Παρασκευής, αρ. 29
- 3) ΠΟΛΙΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ του Κωνσταντίνου, Επίκουρου Καθηγητή Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, μέλους Δ.Ε. της ΠΟΣΔΕΠ, κατοίκου Νέας Ιωνίας Μαγνησίας, Μελισσάτικα, αρ. 171
- 4) ΖΟΡΜΠΑΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ του Γεωργίου, Λέκτορα Πανεπιστημίου Αιγαίου, Προέδρου Συλλόγου ΔΕΠ Πανεπιστημίου Αιγαίου, κατοίκου Σάμου, Οικία Τσατσαλίδη, Καρλόβασι Σάμου
- 5) ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛΙΑ του Γεωργίου, Καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου Παντείου Πανεπιστημίου, Προέδρου Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης, Προέδρου Συλλόγου ΔΕΠ Παντείου Πανεπιστημίου, Μέλους Δημοκρατικής Συσπείρωσης για τις λαϊκές ελευθερίες, κατοίκου Αθηνών, Λεωφόρος Συγγρού, αρ. 136
- 6) ΚΑΛΤΣΩΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ του Σωτηρίου, Λέκτορα Παντείου Πανεπιστημίου, Μέλους Δημοκρατικής Συσπείρωσης για τις Λαϊκές Ελευθερίες, κατοίκου Ηλιούπολης Αττικής, Χίου, αρ. 41
- 7) ΔΡΙΤΣΑ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ του Γεωργίου, Φοιτητή της Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών, κατοίκου Αθηνών, Δερινού, αρ. 27
- 8) ΓΑΪΤΑΝΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ του Δημητρίου, Φοιτήτρια Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, κατοίκου Περιστερίου Αττικής, Κορίνης, αρ. 20
- 9) ΝΤΑΣΚΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ του Γεωργίου, Φοιτητή Χημικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, κατοίκου Αθηνών, Ακρόνος, αρ. 10, Παγκράτι
- 10) ΦΑΚΑΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ του Νικολάου, Φοιτητή Μηχανολόγων Μηχανικών Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, κατοίκου Καματερού Αττικής, Δενδροχωρίου, αρ. 42

- 11) **ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ** του Ευθυμίου, Εκπαιδευτικού Β' Βάθμιας ΔΕ, Γ.Γ. του ΔΣ της ΟΛΜΕ, κατοίκου Χαλανδρίου Αττικής, Προφήτη Ηλία, αρ. 45
- 12) **ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ** του Φωτίου, Εκπαιδευτικού Α' Βάθμιας ΔΕ, μέλους του ΔΣ της ΔΟΕ, κατοίκου Πόρτο Ράφτη 19003, Τέρμα Φωκίδας

Κ Α Τ Α

του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον κ.Υπουργό Οικονομικών, εδρεύοντα στην Αθήνα, οδός Καραγεώργη Σερβίας, αρ.10

Κοινοποιούμενη και στον κ. Υπουργό Δημοσίας Τάξεως

1. Ιστορικό – Πρόξη των οργάνων του Δημοσίου

Οι ενάγοντες, μέλη ΔΕΠ ΑΕΙ (οι έξι πρώτοι των εναγόντων), φοιτητές (οι επόμενοι τέσσερις) και εκπαιδευτικοί, μέλη ομοσπονδιών (ο ενδέκατος και δωδέκατος των εναγόντων) μετείχαμε στις πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις **Α) της 8^{ης} Ιουνίου 2006, Β) της 27^{ης} Ιουνίου 2006 και Γ) της 22^{ης} Φεβρουαρίου 2007**, στο πλαίσιο των μαζικών και αγωνιστικών κινητοποιήσεων για την προάσπιση της δημόσιας παιδείας και για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Και στις τρεις περιπτώσεις, και ενώ ασκούσαμε ειρηνικά και χωρίς καμία διάθεση σύγκρουσης το συνταγματικό δικαίωμα του συνέρχεσθαι πραγματοποιώντας διαδήλωση νόμιμη και όχι απαγορευμένη, απρόκλητα δεχθήκαμε επίθεση από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις και ειδικότερα δυνάμεις των ΜΑΤ.

Κατά την επίθεση αυτήν, οι δυνάμεις των ΜΑΤ έκαναν εκτεταμένη χρήση χημικών με ρίψη χειροβομβίδων και εκτόξευσης εξ επαφής με το σύστημα της "φυσούνας", αδιάκοπα, αδιαφορώντας για τις συνέπειες στην υγεία, την σωματική ακεραιότητα και την ίδια τη ζωή των διαδηλωτών, τις οποίες συνέπειες τα όργανα της ΕΛΑΣ καθώς και η φυσική και πολιτική τους ηγεσία, γνώριζαν και επεδίωκαν, άλλως τις αποδέχονταν ως πιθανές και ενδεχόμενες να συμβούν.

Ειδικότερα :

Α) Διαδήλωση 8^{ης} Ιουνίου 2006

Πορεία αποτελούμενη από δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και εκπαιδευτικούς (μεταξύ των οποίων και όλοι-ες εμείς) ξεκίνησε από τα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών, διήνυσε την οδό Σταδίου και η κεφαλή της έφτασε στο Σύνταγμα, στη συμβολή με την οδό Μητροπόλεως, στις 3.00 μμ περίπου με σκοπό να κατεβεί την Μητροπόλεως, όπου και το αρμόδιο καθ' ύλην Υπουργείο Παιδείας, προκειμένου να επιδοθεί και το σχετικό ψήφισμα της συγκέντρωσης.

Στο σημείο αυτό της πλατείας Συντάγματος αναιτιολόγητα και απρόκλητα εκτοξεύθηκαν από δυνάμεις των ΜΑΤ μαζικά και εξ επαφής χημικά αέρια και δακρυγόνα κατά των διαδηλωτών, με αποτέλεσμα να επικρατήσει πανικός. Κάποια μπλοκ φοιτητών ανηφόρισαν την οδό Όθωνος και σταμάτησαν στην Λ. Αμαλίας, άλλα κατηφόρισαν την οδό Γεωργίου Α'. Ξαφνικά, εκ νέου άρχισαν να "σπάνε" χημικά και δακρυγόνα, τόσο από την πάνω πλευρά της πλατείας Συντάγματος (Βασιλίσσης Σοφίας), όσο και από την κάτω (Ερμού), με αποτέλεσμα στο Σύνταγμα να εγκλωβιστούν χιλιάδες άνθρωποι. Μεγάλο και οργανωμένο κομμάτι της

διαδήλωσης κατάφερε να ξεφύγει και να εισέλθει στην Πανεπιστημίου, στην συμβολή της με την Βασιλίσσης Σοφίας, όπου και εκεί δέχθηκε επίσης απρόκλητα βομβαρδισμό χημικών. Οι διαδηλωτές επεχείρησαν οργανωμένα να κατέβουν την Πανεπιστημίου προκειμένου να προσεγγίσουν το φυσικό τους χώρο, τα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών. Όμως, οι δυνάμεις καταστολής είχαν άλλα σχέδια.

Με βίαιες απωθήσεις, ξύλο, τραυματισμούς, συλλήψεις, εκ νέου εκτεταμένη χρήση χημικών στα Προπύλαια και στην οδό Κοραή, από τις δυνάμεις των ΜΑΤ, οι χιλιάδες φοιτητές απωθήθηκαν, στερήθηκαν οποιαδήποτε δυνατότητα διαφυγής από τους παράπλευρους δρόμους και κυνηγημένοι προσέγγισαν το Πολυτεχνείο, όπου μέχρι και τις 6 το απόγευμα ακόμα, κατέφθαναν απωθημένοι και σε άθλια φυσική κατάσταση φοιτητές και άλλοι εκπαιδευτικοί διαδηλωτές.

Στο Πολυτεχνείο πλέον συγκλήθηκαν συσκέψεις του Συντονιστικού των φοιτητών, της ΠΟΣΔΕΠ και άλλων φορέων, που είχαν λάβει μέρος στη διαδήλωση και της Συγκλήτου του οικείου Ιδρύματος.

Κατά την διάρκεια των βίαιων αυτών αστυνομικών επιθέσεων και από την εκτεταμένη, συνεχή και εξ επαφής ρίψη χημικών ουσιών εναντίον μας προξενήθηκαν άμεσα **σοβαρές σωματικές βλάβες**, όπως έντονο “τσούξιμο” των οφθαλμών, συνεχής δακρύρροια με αποτέλεσμα προσωρινή απώλεια ορατότητας, έντονη ζάλη και τάση λιποθυμίας, ισχυρά συμπτώματα δύσπνοιας, οι δε 4^η, 8^η και 9^{ος} από εμάς, εμφάνισαν άμεσα δερματικά εξανθήματα στο πρόσωπο, λαιμό και χέρια, χαρακτηριζόμενα από ισχυρό αίσθημα καύσου και κνησμού, τα οποία διήρκεσαν τουλάχιστον επί πενήνήμερο.

B) Διαδήλωση 27^{ης} Ιουνίου 2006

Ενώ η ογκώδης διαδήλωση δεκάδων χιλιάδων φοιτητών, πανεπιστημιακών και εκπαιδευτικών μέσης και βασικής εκπαίδευση για τη μη ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων, είχε σχεδόν ολοκληρωθεί και η κεφαλή της πορείας κατέληγε στα Προπύλαια, για ακόμα μία φορά απρόκλητα οι δυνάμεις καταστολής στο ύψος των Προπυλαίων πραγματοποίησαν εκτεταμένη χρήση χημικών εναντίον των διαδηλωτών από πολλά σημεία με αποτέλεσμα οι φοιτητές και οι λοιποί διαδηλωτές να απωθηθούν βίαια προς την πλευρά των οδών Ακαδημίας, Ασκληπιού, Σίνα, Σόλωνος. Η αστυνομική βιαιότητα ήταν ιδιαίτερα εμφανής, καθώς δυνάμεις των ΜΑΤ χρησιμοποιώντας ως όπλα τα γκλομπς (κρατώντας τα ανάποδα), τις ασπίδες τους, και με κλωτσιές και μπουιές χτυπούσαν ανελέητα, όποιον έβρισκαν μπροστά τους στη κυριολεξία, κάνοντας εκτεταμένη χρήση παράλληλα χημικών αερίων.

Χαρακτηριστικά και όλως ενδεικτικά αναφέρουμε τους **σοβαρούς τραυματισμούς** κατά την εκτέλεση της εργασίας τους και προφανώς για να μην ολοκληρωθεί αυτή και υπάρξουν τα αναμφισβήτητα αποδεικτικά στοιχεία: **α)** του φωτορεπόρτερ του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων Αλέξανδρου Μπελτέ, **β)** του φωτορεπόρτερ της εφημερίδας Ελευθεροτυπία Σπύρου Τσακίρη, **γ)** της δημοσιογράφου της Ελευθεροτυπίας Αργυρώς Μώρου, **δ)** του δημοσιογράφου του Ant1 Θεοδόση Πάνου, **ε)** του δημοσιογράφου του Ρ/Σ «στο Κόκκινο» Θανάση Κάππου και **στ)** του δημοσιογράφου της NET Σπύρου Χαλκιά, ο οποίος δεχόμενος επίθεση κατά πρόσωπο με χημικά, παρουσίασε άμεσα συμπτώματα σωματικής δυσκαμψίας, εντός ελαχίστων δευτερολέπτων παρέλυσαν τα άνω και κάτω άκρα του και αδυνατούσε να μιλήσει λόγω παράλυσης της γλώσσας του. Στο νοσοκομείο «Γ.ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ», όπου μεταφέρθηκε και παρέμεινε νοσηλεύόμενος οι ιατροδικαστές ανέφεραν ότι είχε εισπνεύσει παραλυτικό αέριο!

Εν τω μεταξύ στα στενά δρομάκια γύρω από την Νομική Σχολή επικρατεί όργιο αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας. Η εξωφρενικά μεγάλη χρήση χημικών σε αυτήν την περικλειστή και δαιδαλώδη περιοχή δημιούργησε, λόγω και του καύσωνα (27/6/2006, 3.00-4.00 το μεσημέρι), μία εφιαλτική ατμόσφαιρα, αναγκάζοντας χιλιάδες, στην κυριολεξία, διαδηλωτές να καταφύγουν στο κτίριο της Νομικής Σχολής για να σωθούν.

Το μένος όμως των δυνάμεων καταστολής κατά των φοιτητών και της εκπαιδευτικής κοινότητας δεν αρκέστηκε στο όργιο βίας στους πέριξ δρόμους. Αλλά σε μία **πρωτοφανή** για τα χρονικά ενέργεια οι δυνάμεις των ΜΑΤ προχώρησαν σε **επιτεταμένη ρίψη δεκάδων χειροβομβίδων χημικών αερίων ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ**, με αποτέλεσμα το κτίριο ολόκληρο να μεταβληθεί σε έναν **δηλητηριώδη και θανατηφόρο θάλαμο αερίων, όπου χιλιάδες παιδιά, ασθμαίνοντας από τη δύσπνοια, τυφλά σχεδόν από τη δακρύρροια, άλλα τραυματισμένα, άλλα ημιλιπόθυμα, επιχειρούσαν να βρουν διέξοδο προς την ταράτσα της Νομικής ποδοπατούμενα, ενώ τα χημικά συνέχιζαν να πέφτουν «βροχή» εντός του κτιρίου από την κεντρική πόρτα.**

Μετά από αρκετή ώρα, ύστερα από επίμονες και επίμονες διαπραγματεύσεις των Πανεπιστημιακών (μεταξύ των οποίων και ο 3^{ος} από εμάς) με τους επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων, απαιτήθηκε από την Πανεπιστημιακή Κοινότητα η απόσυρση των ΜΑΤ από την είσοδο της Νομικής. Έτσι, ευτυχώς, οι εγκλωβισμένοι φοιτητές αποχώρησαν από το κτίριο, ενώ ασθενοφόρα κατέφθαναν και παραλάμβαναν τους τραυματίες.

Από τις εγκληματικές αυτές ενέργειες των δυνάμεων καταστολής υποστήκαμε σοβαρές σωματικές βλάβες και ειδικότερα οι 1^{ος}, 2^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος}, 11^{ος} και 12^{ος} από εμάς από την επίθεση με χημικά στους δρόμους πέριξ των Προπυλαίων, οι δε υπόλοιποι-ες από εμάς **επιπρόσθετα** και από την ρίψη χημικών αερίων εντός του κτιρίου της Νομικής, όπου καταφύγαμε μαζί με τους χιλιάδες φοιτητές.

Συγκεκριμένα παρουσιάσαμε άμεσα έντονο αίσθημα ασφυξίας, ταχυκαρδία, δακρύρροια, δερματικά εξανθήματα, σχεδόν σε όλο το σώμα αυτή τη φορά, έντονη ερεθιστικότητα των αναπνευστικών οδών με αποτέλεσμα να μη μπορούμε να αναπνεύσουμε. Τα δερματικά και αναπνευστικά συμπτώματα διατηρήθηκαν από 3-7 ημέρες, για δε την 4^η από εμάς η ευερεθιστικότητα των αναπνευστικών οδών δυστυχώς διατηρείται ακόμα, επιδεινούμενη ιδιαίτερα κατά τους χειμερινούς μήνες.

Στις εγκληματικές αυτές ενέργειες οι δυνάμεις των ΜΑΤ προχώρησαν αδιαφορώντας για τις συνέπειες, που με βεβαιότητα θα προκαλούσαν στην υγεία, τη σωματική ακεραιότητα και την ίδια τη ζωή των διαδηλωτών, **τις οποίες συνέπειες και ε γνώριζαν και επεδίωκαν, άλλως τις αποδέχονταν ως ενδεχόμενες να συμβούν.**

Γιατί τι άλλο μπορεί να σημαίνει, πως αλλιώς μπορεί να ερμηνευθεί η ρίψη χημικών αερίων σε αποκλειστικά κλειστό χώρο, σε ένα κτίριο, όπως αυτό της Νομικής Σχολής με χιλιάδες φοιτητές, μέσα!!

Γ) Διαδήλωση 22^{ης} Φεβρουαρίου 2007

Η μεγαλύτερη πανεκπαιδευτική διαδήλωση για την προάσπιση του δημόσιου Πανεπιστημίου με την μεγαλειώδη συμμετοχή 30.000-35.000 χιλιάδων φοιτητών, σπουδαστών, πανεπιστημιακών, καθηγητών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας

εκπαίδευσης και εργαζομένων (μεταξύ των οποίων και όλοι-ες εμείς) δέχθηκε απρόκλητα ανηλεή επίθεση των δυνάμεων των ΜΑΤ με χρήση χημικών ουσιών.

Συγκεκριμένα η διαδήλωση ξεκίνησε από τα Προπύλαια περί την 14.00 το μεσημέρι και ακολούθησε τη διαδρομή Πανεπιστημίου, Ομόνοια, Σταδίου, Σύνταγμα, Φιλλελλήνων, Βασιλίσσης Σοφίας. Ενώ η κεφαλή της πορείας (στην οποία βρισκόταν, όπως πάντα, το πανώ και οι χιλιάδες φοιτητές των σχολών του Πολυτεχνείου, μεταξύ των οποίων και οι 8^η, 9^{ος} και 10^{ος} από εμάς) είχε φθάσει στη συμβολή των οδών Πανεπιστημίου και Βασιλίσσης Σοφίας, για άγνωστο σε εμάς λόγο, εντελώς αναιτιολόγητα και απρόκλητα οι δυνάμεις των ΜΑΤ εκτόξευσαν εναντίον μας μαζικά και αδιάκριτα χημικά αέρια και δακρυγόνα, τόσο με την μορφή χειροβομβίδων, όσο και εξ ε π α φ ή ς με τη χρήση της “φυσούνας”, προς όλες τις κατευθύνσεις της πλατείας Συντάγματος.

Το αποτέλεσμα ήταν να προσβληθούν με χημικά και τοξικά αέρια και ουσίες, όχι μόνον όσοι βρισκόνταν στη κεφαλή της πορείας (όπως οι 8^η, 9^{ος}, 10^{ος} από εμάς, ως φοιτητές του Πολυτεχνείου), αλλά και όλοι όσοι βρισκόνταν στο ενδιάμεσο (όπως ο 7^{ος} από εμάς) και στην «ουρά» της πορείας επί της οδού Σταδίου (μεταξύ των οποίων οι 1^{ος}, 2^{ος}, 3^{ος}, 4^η, 5^{ος}, 6^{ος}, 11^{ος} και 12^{ος} από εμάς).

Από την εκτεταμένη, συνεχή και εξ επαφής ρίψη χημικών ουσιών εναντίον μας προξενήθηκαν άμεσα σοβαρές σωματικές βλάβες, όπως έντονο «τσούξιμο» των ματιών, δακρύρροια, ισχυρά συμπτώματα δύσπνοιας, έντονος κνησμός στο πρόσωπο και στα χέρια, συμπτώματα, τα οποία διήρκεσαν τουλάχιστον για 4-5 ημέρες.

Παρά την προσπάθεια των δυνάμεων των ΜΑΤ διάλυσης, στην ουσία, της πανεκπαιδευτικής διαδήλωσης, με τη ρίψη χημικών-τοξικών αερίων και ουσιών, η πανεκπαιδευτική κοινότητα ανασυντάχθηκε και προχώρησε οργανωμένα προς τα Προπύλαια. Από το σημείο αυτό και μετά όλοι/ες οι φοιτητές/τριες των κατελημμένων σχολών όλων των ΑΕΙ της Ελλάδας προχώρησαν συντεταγμένα και σε πορεία, προς το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, προκειμένου να πάρουν μέρος στην ανοικτή συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού τους για το μέλλον των αγωνιστικών τους κινητοποιήσεων. Και ενώ χιλιάδες φοιτητές βρισκόνταν εντός του χώρου του Πολυτεχνείου, ξαφνικά και απρόκλητα, τόσο εντός του προαυλίου του Πολυτεχνείου, όσο και πéριξ των δρόμων Τσιτσα, Στουρνάρη, Πατησίων, Τζώρτζ, ξεκίνησε στην κυριολεξία «**βομβαρδισμός**» με χημικά-τοξικά αέρια από τις δυνάμεις των ΜΑΤ, με αποτέλεσμα, όχι μόνον όσοι ήταν μέσα στο χώρο του ΕΜΠ, αλλά και όλοι οι περίοικοι και περαστικοί να βρεθούν εγκλωβισμένοι σε μία δηλητηριώδη, ζοφερή και εφιαλτική ατμόσφαιρα και να «πνιγούν» από την τοξικότητα αυτών των ουσιών.

Είναι χαρακτηριστική η **δήλωση του Πρύτανη του ΕΜΠ κ. Μουτζούρη** προς τα ΜΜΕ ότι **«μέτρησαν τουλάχιστον 800 (!) δακρυγόνα αυτό το απόγευμα»**.

800 δακρυγόνα, που πραγματικός αποδέκτης τους δεν ήταν τελικά κανένας άλλος παρά οι χιλιάδες φοιτητές που βρισκόνταν μέσα στο ΕΜΠ. Αδιάφυστος μάρτυρας της ρίψης εκατοντάδων χειροβομβίδων χημικών ουσιών εντός του προαυλίου του ΕΜΠ αποτελούν οι δεκάδες φωτογραφίες, που ήδη είναι δημοσιευμένες και στον Τύπο. Από τις εγκληματικές αυτές ενέργειες των δυνάμεων καταστολής τόσο εντός του προαυλίου, όσο και πéριξ των δρόμων του ΕΜΠ υποστήγαμε επιπρόσθετες σοβαρές σωματικές βλάβες οι 3^{ος}, 4^η από εμάς (έχοντας συνοδεύσει τα μπλόκα των φοιτητών μας, από τα Πανεπιστήμια Θεσσαλίας και Αιγαίου, από τα Προπύλαια προς το ΕΜΠ), καθώς και ο 7^{ος}, 8^η,

9^{ος} και 10^{ος} από εμάς που βρεθήκαμε εντός του ΕΜΠ για να λάβουμε μέρος στην ανοιχτή συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού των φοιτητών.

Συγκεκριμένα παρουσιάσαμε άμεσα έντονο αίσθημα ασφυξίας, ταχυκαρδία, δακρύρροια, δερματικά εξανθήματα, σχεδόν σε όλο το σώμα αυτή τη φορά, έντονη ερεθιστικότητα των αναπνευστικών οδών με αποτέλεσμα να μη μπορούμε να αναπνεύσουμε. Τα δερματικά και αναπνευστικά συμπτώματα διατηρήθηκαν από αρκετές ημέρες, για δε την 4^η από εμάς η ευερεθιστικότητα των αναπνευστικών οδών δυστυχώς διατηρείται ακόμα, επιδεινούμενη ιδιαίτερα κατά τους χειμερινούς μήνες.

Στις εγκληματικές αυτές ενέργειες οι δυνάμεις των ΜΑΤ προχώρησαν αδιαφορώντας για τις συνέπειες, που με βεβαιότητα θα προκαλούσαν στην υγεία, τη σωματική ακεραιότητα και την ίδια τη ζωή των διαδηλωτών, τις οποίες **συνέπειες και εγνώριζαν και επεδίωκαν, άλλως τις αποδέχονταν ως ενδεχόμενες να συμβούν.**

Γιατί τι άλλο μπορεί να σημαίνει, πως αλλιώς μπορεί να ερμηνευθεί η ρίψη χημικών – τοξικών αερίων εντός του προαυλίου του ΕΜΠ με χιλιάδες ανθρώπους μέσα και πέριξ των στενών δρομών της περιοχής των Εξαρχείων με εκατοντάδες περιοίκους, εργαζόμενους και περαστικούς;

2. Το παράνομο των ενεργειών

Η ρίψη-χρήση αυτών των χημικών ουσιών από όργανα του Δημοσίου, εκτός από απρόκλητη στις συγκεκριμένες υπό εξέταση περιπτώσεις, είναι και παράνομη και συγκεκριμένα:

Τα χημικά αέρια που χρησιμοποιεί η Ελληνική Αστυνομία περιέχουν την ουσία **CS** και εκτοξεύονται με χρήση χειροβομβίδων. Οι χειροβομβίδες αυτές περιέχουν μέσα την προαναφερόμενη ουσία CS και μπορούν να την εκτοξεύσουν με διαφορετικούς τρόπους, (με μορφή σκόνης και με μορφή νέφους). Αυτά προκύπτουν από την απάντηση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο του τότε υπουργού Δημοσίας Τάξεως κ. Χρυσοχοϊδης, ύστερα από επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή κ. Κουβέλη, στις 8 Απριλίου 2003.

Εκτός από την χρήση χειροβομβίδων η ΕΛΑΣ χρησιμοποιεί και μία άλλη μέθοδο για την εκτόξευση – έλυση αυτού του χημικού αερίου, αυτήν δηλ. του «φεικασμού» των διαδηλωτών με όπλο – εκτοξευτήρα (της γνωστής ανά το πανελλήνιον «φυσούνας»)

Σύμφωνα με έγγραφο της Δ/σης Μελετών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης (αφ. πρωτ. 7017/4/182^α) ύστερα από ερώτημα της δημοσιογραφικής ομάδας ΙΟΣ της Ελευθεροτυπίας:

*«Η φυσούνα έχει βάρος 7,5 κιλά κενή και 9,5 γεμάτη. Η ουσία που εκτοξεύει είναι ορθοχλωροβενζινομαλονονιτρίλη (**CS**) αναμειγμένη για τις ανάγκες της εκτόξευσης με συμπιεσμένο διοξείδιο του άνθρακα. Η αναλογία γόμωσης είναι 1,1 κιλό CS και 700-750 γραμ. διοξειδίου του άνθρακα σε υγρή μορφή.»*

Τελευταία, για τις ανάγκες της εκτόξευσης χρησιμοποιείται και μια άλλη ουσία, η MIBK, **μεθυλο-οσυβουτρολο-κετόνη.**

Η βασική χημική ουσία CS είναι μία χημική ένωση που δημιουργήθηκε από τους Βρετανούς το Μάιο του 1928.

Η παραγωγή του ως χημικού όπλου ξεκίνησε τη δεκαετία του 1950 από την εταιρεία Chemical Defence Experimental Establishment στο Πόρτον της Αγγλίας. Η πρώτη εφαρμογή έγινε από τα βρετανικά στρατεύματα ενάντια στον Κυπριακό Λαό το 1961.

Το αέριο CS, το αέριο CN (χλωροκετοφαινόνη, ουσία ερεθιστική οφθαλμών και αναπνευστικού), καθώς και η ουσία Adamsite –DM (ερεθιστικό εμετικό αέριο), που χρησιμοποιούνται από την Ελληνική Αστυνομία, τα «δακρυγόννα», τα «ασφυξιογόννα», αποτελούν, όπως προαναφέρθηκε, **χημικές ουσίες-χημικά αέρια**, των οποίων η χρήση για την καταστολή διαδηλώσεων-πλήθους είναι **παράνομη**.

Ας σημειωθεί εδώ ότι η χρήση των ουσιών αυτών δεν υφίσταται ανέκαθεν, αλλά εδώ και αρκετά χρόνια έχουν αντικαταστήσει τα «παλαιού τύπου δακρυγόννα», τα οποία, αν και σαφώς βλαπτικά, δεν είχαν τον βαθμό τοξικότητας των ως άνω ουσιών και δεν είχαν, ιδίως, τις ίδιες μακροχρόνιες συνέπειες.

2.Α. Το διεθνές συμβατικό πλαίσιο και το ισχύον Σύνταγμα ως προς την προστασία ζωής, υγείας και σωματικής ακεραιότητας.

Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο της Συνθήκης της Γενεύης του 1925, μετά τη φρίκη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και την εκτεταμένη χρήση των χημικών αερίων στον πόλεμο χαρρακωμάτων, θεσμοθετήθηκε η πρώτη διεθνής απαγόρευση χημικών ουσιών (Πρωτόκολλο για την απαγόρευση σε καιρό πολέμου ασφυξιογόνων, δηλητηριωδών και άλλων αερίων, καθώς και βακτηριολογικών μέσων, 17-6-1925).

Η χρήση των αερίων CS και CN, (που είναι τα δύο βασικότερα συστατικά των σύγχρονων «δακρυγόνων»), από τις ΗΠΑ στον πόλεμο του Βιετνάμ ανάγκασε τον **ΟΗΕ** να καταλήξει στην **Απόφαση 2603/16-12-1969**, σύμφωνα με την οποία, μεταξύ άλλων, «καλούνται τα κράτη-μέλη να κάνουν σαφή δήλωση, ότι η απαγόρευση, που περιλαμβάνεται στο Πρωτόκολλο της Γενεύης έχει εφαρμογή στη πολεμική χρήση όλων των χημικών, βακτηριολογικών και βιολογικών ουσιών (συμπεριλαμβανομένων των δακρυγόνων και άλλων βλαπτικών ουσιών), όσων υφίστανται σήμερα και όσων μπορεί να αναπτυχθούν στο μέλλον».

Επιπρόσθετα βάσει της **Σύμβασης του Παρισιού (1993)** η παραγωγή των χημικών ουσιών για στρατιωτικούς σκοπούς έχει απαγορευθεί.

Συμπερασματικά, αυτά τα **χημικά αέρια** συνιστούν κατά το ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ **χημικά όπλα** και γι' αυτό ρητά **απαγορεύεται η χρήση τους** μεταξύ εμπόλεμων κρατών, διότι ενδεχόμενη χρήση τους σε διακρατική σύρραξη συνιστά **έγκλημα πολέμου!!**

Υποστηρίζεται ότι εξ αντιδιαστολής προς την ως άνω διάταξη είναι δυνατή η χρήση τους και σε καιρό ειρήνης για την προστασία της εσωτερικής δημόσιας τάξης. Σε καμία απολύτως νομική, αλλά και λογική βάση, δεν είναι όμως δυνατόν να στηριχθεί ο ισχυρισμός ότι το ίδιο χημικό όπλο, που απαγορεύεται μεταξύ εμπόλεμων κρατών, μεταξύ διακρατικών συρράξεων, **όπου ο κίνδυνος είναι εντονότερος για την κρατική υπόσταση**, είναι δυνατόν να επιτρέπεται για την αντιμετώπιση κινδύνων, στο εσωτερικό ενός κράτους, όπως οι ειρηνικές διαδηλώσεις πολιτών, εργαζομένων, συνταξιούχων, φοιτητών, μαθητών, «κίνδυνοι» **πολύ χαμηλότερης έντασης** από τις πολεμικές επιχειρήσεις και συγκρούσεις. Η εφαρμογή μιας τέτοιας εξαιρέσης στην εσωτερική μας έννομη τάξη παραβιάζει ευθέως συνταγματικές διατάξεις όπως η προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της υγείας όχι μόνον των Ελλήνων πολιτών, αλλά όλων όσων ευρισκονται στην ελληνική επικράτεια. Ειδικότερα κατά το άρθρο 5 παρ. 2 Σ «όλοι όσοι ευρίσκονται στην ελληνική επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής... χωρίς διάκριση ...». Κατά το άρθρο 5 παρ. 5 Σ «καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας ...».

Τα δικαιώματα στην υγεία και στην ζωή αποτελούν κατ' αρχήν ατομικά δικαιώματα, δικαιώματα αποχής του κράτους, τα οποία η κρατική δράση δεν επιτρέπεται να παραβιάζει, ενώ αντιθέτως, οφείλει να μεριμνά με κάθε τρόπο και για την προστασία τους (και διάσταση κοινωνικού δικαιώματος). Παρά το ότι η κατά γράμμα απόλυτη συνταγματική προστασία της ζωής θεωρείται από την επιστήμη *σχετική* και υποκείμενη σε νομοθετικούς περιορισμούς (βλ. και Κ. Χρυσόγονου «Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα», Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 208 επ., Πρ. Δαγτόγλου «Ατομικά Δικαιώματα», 1991, τα Α' σελ. 191 επ.), όπως προκύπτει από τη δυνατότητα της θανατικής ποινής σε καιρό πολέμου (7 παρ. 3 εδ. β. Σ), αλλά και από την πρόβλεψη της ένοπλης άμυνας (4 παρ. 6 Σ) και της χρήσης όπλων από τα αστυνομικά όργανα κατά ατόμων που παρανομούν. Ομοίως, και το δικαίωμα στην υγεία και σωματική ακεραιότητα κατά το άρθρο 5 παρ. 5 Σ θεωρείται ως υποκείμενο σε νομοθετικούς περιορισμούς. Πλην όμως, οι **περιορισμοί αυτοί** σύμφωνα με τη γενική θεωρία των περιορισμών **α)** οφείλουν να είναι ανάλογοι προς το δημόσιο συμφέρον, το οποίο υπηρετούν, πρόσφοροι και απολύτως αναγκαίοι προς τούτο. Η χρήση επικινδυνών για την υγεία και μακροχρονίως και για την ζωή χημικών ουσιών κατά διαδηλωτών αόπλων και ειρηνικών, αδιακρίτως για πολλή ώρα και σε μεγάλη έκταση/μαζική κλίμακα, όπως έγινε στις διαδηλώσεις της 8/6/2006 και 27/6/2006, σε καμία περίπτωση δεν υπακούει στην αρχή της αναλογικότητας, αφού ο κίνδυνος από τη δράση τους είναι ανύπαρκτος και, πάντως, δεν μπορεί να δικαιολογεί σοβαρές βλάβες της υγείας και μακροχρονίως την στέρηση της ζωής. **β)** οφείλουν να μην προσβάλλουν τον πυρήνα ή ουσία του δικαιώματος οδηγώντας στην αποστέρηση αυτού. Και αυτή η επιταγή παραβιάζεται με την χρήση των ως άνω ουσιών και εκ του περιεχομένου τους και εκ του τρόπου χρήσης τους (διάρκεια/έκταση/αδιάκριτο της χρήσης).

Αξίζει, ακόμη, να σημειωθεί η προστασία του δικαιώματος της ζωής κατά το άρθρο 2 ΕΣΔΑ όπου και εκεί αναφέρεται ως δυνατή εξαίρεση η επιβολή της θανατικής ποινής από κράτος-μέλος. Πράγματι, οι εξαίρεσεις αυτές κατά την ΕΣΔΑ και το Σύνταγμα (θανατική ποινή, χρήση όπλων από αστυνομικό όργανο όταν κινδυνεύει η ζωή του ή σε πολύ περιοριστικές πάντως περιπτώσεις) οφείλουν να ερμηνευθούν ως *περιοριστικές και όχι απλώς ενδεικτικές* εν όψει και της βαρύτητας του προστατευομένου δικαιώματος στην ζωή.

Η υπεράσπιση των συνταγματικά προστατευομένων δικαιωμάτων της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της υγείας των Ελλήνων πολιτών δεν είναι δυνατόν να είναι νόμιμη κατά το διεθνές δίκαιο και παράνομη κατά το εσωτερικό. Η διεθνής έννομη τάξη διαθέτει τρόπους ένταξης στο εσωτερικό μας δίκαιο και αυτοί προβλέπονται από το Σύνταγμα. Όπως είναι γνωστό, οι Διεθνείς Συμβάσεις έχουν κατά το άρθρο 28 παρ. 1 Σ υπερνομοθετική αλλά υποσυνταγματική ισχύ. Εάν θεωρηθεί λοιπόν ότι η Διεθνής Σύμβαση επιτρέπει *a contrario* την χρήση των χημικών ουσιών αυτών για την προστασία της εσωτερικής δημόσιας τάξης, η ερμηνεία αυτή (η οποία, πάντως, δεν προκύπτει ευθέως από το γράμμα της Σύμβασης) αντιτίθεται ευθέως στις διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος για την προστασία της ζωής και υγείας των ευρισκομένων στην ελληνική επικράτεια, με δεδομένη μάλιστα την αδιάκριτη προπεριγραφόμενη χρήση αυτών των ουσιών από τις δυνάμεις των ΜΑΤ. Επιβάλλεται μια εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης συμβατή με τις επιταγές και την ανώτερη κανονιστική ισχύ του ελληνικού ισχύοντος Συντάγματος.

Η παραπάνω θέση ότι το ελληνικό Σύνταγμα απαγορεύει την χρήση των ως άνω ουσιών κατά διαδηλωτών γενικώς, πολύ περισσότερο απαγορεύει την χρήση

τους αδιακρίτως κατά ειρηνικών διαδηλώτων, ενισχύεται ερμηνευτικά από την γενική συνταγματική αρχή του σεβασμού και προστασίας της αξίας του ανθρώπου (άρθρο 2 παρ. 1 Σ). Η αρχή αυτή δεν αποτελεί απλό ευχολόγιο, αλλά συμβάλλει στην ερμηνευτική ενίσχυση όλων εκείνων των εγγυήσεων υπέρ του ανθρώπου υποκειμένου του δικαίου και όχι αντικειμένου μιας εξουτελιστικής κρατικής συμπεριφοράς εν είδει αστυνομικού κράτους (“Polizeistaat”). Η αρχή αυτή έχει εξειδικευθεί και στη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 Σ κατά την οποία «Τα βασανιστήρια, οποιαδήποτε σωματική κάκωση, βλάβη υγείας, ή άσκηση ψυχολογικής βίας, καθώς και κάθε άλλη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας απαγορεύονται και τιμωρούνται, ως νόμος ορίζει». Η διάταξη αυτή βρίσκει έρεισμα και στον ποινικό νόμο κατά την διάταξη του άρθρου 137 Α Π.Κ.

Συνεπώς, η χρήση ουσιών της επικινδυνότητας των CS, CN και συναφών ουσιών, και μάλιστα κατά τρόπο αδιάκριτο αφορώντα και ειρηνικούς διαδηλωτές, θα μπορούσε κάλλιστα να θεωρηθεί **βασανιστήριο και μορφή βάνανσης προσβολής της ανθρώπινης αξιοπρέπειας**, και, άρα, αυτή η χρήση είναι σε κάθε περίπτωση συνταγματικώς απαγορευμένη (συστηματική ερμηνεία άρθρων 5 παρ. 2, 5 παρ. 5, 7 παρ. 2 Σ σε συνδυασμό με την ερμηνευτική ενίσχυση του άρθρου 2 παρ. 1 Σ). Η διάσταση του βασανιστηρίου επιτείνεται και από τη διεθνή συζήτηση για την εισαγωγή ουσιών κατά διαδηλώτων, οι οποίες θα επιφέρουν εκτεταμένα εγκαύματα κλπ (βλ. «Ός Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας», 4-2-2007). Πρόκειται για μια αλυσίδα μέτρων, η οποία, αν δεν ανασχεθεί και απαγορευθεί εγκαίρως, θα μετατρέψει τις μεγάλες πόλεις των δυτικών δημοκρατιών σε τόπους ζόφου, όμοιους με τα χαρακώματα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Αξίζει να σημειωθεί ότι η εισαγωγή και χρήση βασανιστηρίων απαγορεύεται ευθέως και από το άρθρο 3 της Ε.Σ.Δ.Α. Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η τέλεση βασανιστηρίων και μορφών καταλυτικών της ανθρώπινης αξιοπρέπειας μπορεί να λαμβάνει χώρα **μόνον σε φυλακές, στρατόπεδα συγκέντρωσης ή άλλους περίκλειστους χώρους και έναντι κρατουμένων**. Μπορεί κάλλιστα να λαμβάνει χώρα και σε υπαίθριους χώρους όπως στην περίπτωση της περιστολής μιας διαδήλωσης.

Αλλά και κατά την λογική του μέσου συνετού ανθρώπου δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται μέσα απαγορευμένα μεν για την ανάσχεση του πάνοπλου τυχόν εξωτερικού εχθρού, νομίμως δε κατά πανεπιστημιακών, φοιτητών και άλλων εργαζομένων που νόμιμα και ειρηνικά διαδηλώνουμε για την προάσπιση της δημόσιας παιδείας. Αυτό θα σήμαινε ότι εμείς υπήρξαμε επικινδυνότεροι για την δημόσια τάξη από ό,τι ένας εχθρικός τακτικός στρατός για την κυριαρχία και άμυνα της χώρας. Πράγμα λογικώς άτοπον.

2.Β. Αυξημένη Επικινδυνότητα των Ουσιών

Η ρίψη - χρήση αυτών των χημικών ουσιών εναντίον μας από την Ελληνική Αστυνομία είχε ως αποτέλεσμα να υποστούμε σοβαρές σωματικές βλάβες, όπως λεπτομερώς περιγράφησαν αυτές παραπάνω στο Ιστορικό, με εκδήλωση άμεσων συμπτωμάτων, τα οποία διήρκεσαν από 3-10 ημέρες για τους περισσότερους από εμάς, καθ' όσον για την 4^η από εμάς τα αναπνευστικά συμπτώματα παραμένουν ακόμα μέχρι και σήμερα.

Η χρήση των ουσιών αυτών είναι παράνομη και εξ αυτού του λόγου, καθ' όσον είναι δηλαδή ιδιαίτερα επικίνδυνα, τόσο βραχυπρόθεσμα, όσο και μακροπρόθεσμα, θίγοντας το συνταγματικό μας δικαίωμα στην υγεία, σωματική ακεραιότητα και στην προστασία της ζωής.

Έχουμε υποστεί άμεση και βραχυπρόθεσμη βλάβη της υγείας μας, κινδυνεύουμε δε και σοβαρά, λόγω της έκθεσής μας στις χημικές αυτές ουσίες, να υποστούμε και μακροπρόθεσμη βλάβη της υγείας μας και ενδεχομένως και κίνδυνο ζωής.

Το ζήτημα της αυξημένης επικινδυνότητας (βραχυπρόθεσμη-μακροπρόθεσμη), παρ' όλες τις προσπάθειες των ελληνικών κυβερνήσεων να πείσουν με ελλιπή και αδύνατα επιχειρήματα περί του αντιθέτου, κατά τη διάρκεια κοινοβουλευτικών ελέγχων, **επιβεβαιώνεται** και αναδεικνύεται δυναμικά και γλαφυρά από διεθνείς επιστημονικές αναφορές και εκθέσεις, δημοσιευμένες στα εγκυρότερα επιστημονικά περιοδικά, από την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του 2000, δηλώσεις αρμοδίων επιστημόνων και παραγόντων στο Τύπο, από τα ίδια τα θύματα της χρήσης αυτών των χημικών, τόσο στην Ελλάδα, όσο και διεθνώς.

Ενδεικτικά και μόνον αναφέρουμε:

- Δημοσίευση **άρθρου** ομάδας πανεπιστημιακών με επικεφαλής τον καθηγητή Χάουαρντ Χον του **Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ**, το 1989, στο επίσημο περιοδικό της Αμερικάνικης Ιατρικής Ένωσης, σύμφωνα με το οποίο στο τελικό συμπέρασμα «Η πιθανότητα μακροχρόνιων συνεπειών στην υγεία, όπως σχηματισμός όγκων, επιπτώσεις στην αναπαραγωγή, αναπνευστικές ασθένειες, είναι ιδιαίτερα ανησυχητική, ενόψει της πολλαπλής έκθεσης που υφίστανται διαδηλωτές και μη διαδηλωτές».
- Το κύριο επιστημονικό **άρθρο** του έγκυρου **βρετανικού ιατρικού περιοδικού LANCET**, το 1998, που ζήτησε επίσημα την απαγόρευση της χρήσης του CS.
- Σύμφωνα με την **έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου** (European Parliament, “Crowd Control Technologies”, Λουξεμβούργο **2000**) «Σε υψηλά επίπεδα έκθεσης, τοξικολογικές μελέτες σχετικές με την εισπνοή δείχνουν ότι το CS μπορεί να προκαλέσει χημική πνευμονία και θανατηφόρο πνευμονικό οίδημα (Τα θύματα πεθαίνουν πνιγμένα στα ίδια τους τα πνευμονικά υγρά). Η έκθεση στο CS μπορεί επίσης να οδηγήσει σε δυσλειτουργία των αεροφόρων οδών. Μελέτες στοματικής τοξικολογίας επισημαίνουν την ευκολία με την οποία το CS προκαλεί σοβαρή διατηρητική γαστρεντερίτιδα. Το CS είναι ένα πρωτοπαθές ερεθιστικό του δέρματος και κάποια άτομα μπορούν να αναπτύξουν δερματίτιδα εξ επαφής ακόμη και μετά από μια φαινομενικά μη προβληματική αρχική έκθεση, ενώ αρκετές ώρες αργότερα μπορεί να προκύψει σοβαρό φουσκάλισμα. Έκθεση ακόμη και σε χαμηλή συγκέντρωση CS ανεβάζει την πίεση της κυκλοφορίας και υπάρχει ιδιαίτερος κίνδυνος βλάβης στην υγεία οποιουδήποτε είναι άνω των 30 ετών, βρίσκεται σε υπέρταση ή έχει μη εντοπισμένο ανεύρησμα. Σε υψηλότερα επίπεδα, το CS έχει συσχετιστεί με καρδιακή ανεπάρκεια, ζημιά στο σπλάχν και θάνατο. CS από βομβίδες έχει επίσης προκαλέσει οξεία μαζικά χημικά εγκαύματα. Εργαστηριακά πειράματα έχουν δείξει ότι το CS προκαλεί διατάραξη των χρωμοσωμάτων (clastrogenic) και γενετική μετάλλαξη (mutagenic). Άλλες έρευνες έχουν δείξει ότι το CS προκαλεί αύξηση του αριθμού των ανώμαλων χρωμοσωμάτων. Οι κίνδυνοι σωρευτικής έκθεσης αυξάνονται εξαιτίας του εθισμού στο CS. Μια στρατιωτική μελέτη για τις δυνατότητες καρκινογένεσης από το CS δεν κατέληξε ποθενά, παρατήρησε όμως ότι η παρατεταμένη έκθεση σε πολύ

χαμηλή συγκέντρωση CS είναι περισσότερο ανησυχητική και θα πρέπει να μελετηθεί περαιτέρω. Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα ασφαλείας και για τους αστυνομικούς που ενδέχεται να εκτίθενται τακτικά σε διασταυρούμενη μόλυνση όταν κάνουν χρήση CS, αφού πρόκειται για ουσία ιδιαίτερα ανθεκτική. Τα CS1 και CS2 διατηρούνται ακόμη περισσότερο και συνεπώς συνιστούν περιβαλλοντικό ρίσκο όσον αφορά τη δυνατότητα καθαρισμού του χώρου στον οποίο χρησιμοποιήθηκαν».

- Σύμφωνα με ειδική έκθεση του Έλληνα Συνηγόρου του Πολίτη και ως προς τις προκαλούμενες βλάβες αναφέρεται: ερεθισμός του δέρματος, οφθαλμών, αναπνευστικής οδού, πονοκέφαλοι, πεπτικές διαταραχές, δερματικά εγκαύματα και σε περίπτωση χρόνιας τοξικότητας, καρκίνος, έλκη στο δέρμα και στο ρινικό διάφραγμα, νεφρικές βλάβες.
- Η επικινδυνότητα της χρήσης των συγκεκριμένων χημικών όπλων προκύπτει αβίαστα και αναμφισβήτητα από το επίσημο εγχειρίδιο του Ελληνικού Στρατού και συγκεκριμένα της 33^{ης} Μηχανοκίνητης Ταξιαρχίας με τον τίτλο “ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΔΙΜΟΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΠΛΗΘΟΥΣ”, όπου μεταξύ των άλλων περιλαμβάνονται οδηγίες χρήσης των δακρυγόνων, καθώς και τις πρώτες βοήθειες σε περίπτωση προσβολής από χημικά! (Είναι βέβαια άλλο και εξίσου σοβαρό το θέμα του κατά πόσο είναι συνταγματικά επιτρεπτή και νόμιμη η χρησιμοποίηση του ελληνικού στρατού για την αντιμετώπιση-καταστολή πλήθους στο εσωτερικό της χώρας). Πάντως και σύμφωνα με το επίσημο αυτό εγχειρίδιο του στρατού **απαγορεύεται η ρίψη δακρυγόνων βλημάτων σε κατοικημένες περιοχές**. Επίσης σύμφωνα με τις οδηγίες του Μνημονίου αυτού **«δεν επιτρέπεται η χρήση χημικών ουσιών: α) σε ποδοσφαιρικά γήπεδα, β) σε θέατρα και κινηματογράφους, γ) σε σχολεία, δ) σε χώρους, όπου για την έξοδο ή την αποχώρηση το πλήθος πρέπει να εξέλθει υποχρεωτικά από στενά περάσματα ή θύρες»**.

Όταν λοιπόν από τα επίσημα έγγραφα του Ελληνικού Στρατού προκύπτει, μέσα από την σωρεία των τιθεμένων απαγορεύσεων, η αναμφισβήτητη επικινδυνότητα της ρίψης χημικών-δακρυγόνων σε διαδηλωτές, είναι **αποπροσανατολιστικές και αναξιόπιστες** τουλάχιστον οι δηλώσεις των ειδικότερων Υπουργών και η θέση της Ελληνικής Πολιτείας **περί του αντιθέτου**, όταν μάλιστα **ουδόλως συνοδεύονται από ακλόνητα αποδεικτικά στοιχεία**, που θα τεκμηριώνουν απόλυτα το κίνδυνο, άρα το επιτρεπτό και το νόμιμο της χρήσης τους. Αξίζει, δε, να σημειωθεί ότι το Δημόσιο απέχει εδώ και πολλά χρόνια επιδεικτικά από τη σχετική συζήτηση (παρά τα δημοσιεύματα και την επαναλαμβανόμενη κριτική) και δεν έχει επιμεληθεί με δική του πρωτοβουλία τον χημικό έλεγχο των επιδίκων ουσιών σε συνδυασμό και με τη διεθνή έρευνα και βιβλιογραφία.

Όταν λοιπόν η χρήση δακρυγόνων για την καταστολή πλήθους από τον Ελληνικό Στρατό απαγορεύεται σε κατοικημένες περιοχές, σε σχολεία κ.λ.π., λόγω επικινδυνότητας, είναι προφανές ότι η χρήση τους από την Ελληνική Αστυνομία κατά τις προαναφερόμενες ημερομηνίες εντός κατοικημένων και δη πυκνοκατοικημένων και πολυσύχναστων περιοχών (Σίνα, Σόλωνος, Μασσαλίας, Στουρνάρη, Τζώρτζ, Τοσίτσα, Πατησίων) και ακόμα περισσότερο η εγκληματική ρίψη εκατοντάδων

χειροβομβίδων χημικών- τοξικών ουσιών εντός του Προαυλίου του ΕΜΠ, αλλά και το άκρως επικίνδυνο η εγκληματική ρίξη δηλαδή δεκάδων χειροβομβίδων χημικών-τοξικών αερίων εντός του εσωτερικού του κτιρίου της Νομικής Σχολής Αθηνών, με εγκλωβισμένους χιλιάδες φοιτητές, είναι παράνομη και απαγορευόμενη από το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις.

Έγινε δε η κατά τρόπο αλόγιστο, ανεξέλεγκτο και εγκληματικό, μαζικό και αδιάκριτο και σε χρόνο εκτεταμένο, χρήση αυτή από τα όργανα της ΕΛΑΣ με **πλήρη επίγνωση της επικινδυνότητας** αυτών των ουσιών για τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα και την υγεία των πολιτών, αλλά και με **σαφή επιδίωξη και βούληση επέλευσης** αυτών των **αποτελεσμάτων**, της σε κάθε περίπτωση δηλ. πρόκλησης σωματικών βλαβών σε εμάς, αλλά και στους υπόλοιπους διαδηλωτές, καθώς και σε κάθε διερχόμενο πολίτη, στους περιοίκους, στους εργαζόμενους στην περιοχή και ιδιαίτερα στις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, **άλλως με πλήρη αποδοχή αυτών των αποτελεσμάτων, ως ενδεχομένων να συμβούν.**

- Στην Μελέτη – Έκθεση του κ. Νίκου Κατσαρού, Χημικού, Προέδρου της Ένωσης Ελλήνων Χημικών με τίτλο «Τα δακρυγόνα και οι επιπτώσεις τους στην Υγεία», με επιστημονική επάρκεια αναλύονται οι κίνδυνοι από τη χρήση αυτών των τοξικών αερίων και οι σοβαρότατες επιπτώσεις τους στην υγεία, τόσο βραχυπρόθεσμα, όσο και μακροπρόθεσμα, των προσβληθέντων.
- Με δηλώσεις τους στον Τύπο (Έθνος της Κυριακής, 12/11/2006) οι κ.κ. Ιωάννης Τσαντίρης, **Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Ιατρών Δημόσιας Υγείας**, Βασίλης Καπράλος, **Συνταγματάρχης, Ειδικός Πυροτεχνουργός του Στρατού Ήρας**, Μιχάλης Χάλαρης, **Γεν. Γραμματέας της Ένωσης Ελλήνων Χημικών**, αναφέρονται στην ιδιαίτερη επικινδυνότητα αυτών των χημικών ουσιών.
Σύμφωνα με τον κ. Καπράλο «*Η Αστυνομία χρησιμοποιεί αβασάνιστα τις πολεμικές χημικές ουσίες κατά κόρον [...] και κύρια τις ουσίες CS, DM. Τα αέρια αυτά είναι τοξικά. Απαγορεύεται να εισέρχονται στα μάτια και στους πνεύμονες.*»
Σύμφωνα με τον κ. Τσαντίρη «*η υγεία των διαδηλωτών, περιοίκων, καταστηματαρχών, περαστικών αλλά και των ίδιων των αστυνομικών πλήττεται από τέτοια τοξικά αέρια. Ερεθισμός στα μάτια και στο αναπνευστικό, πονοκέφαλοι, ναυτία, έμετοι, εγνώματα. Σε μεγάλες δόσεις μπορεί να προκαλέσουν πνευμονικό οίδημα. Ωστόσο, αν κάποιος από τους διαδηλωτές ή τους περαστικούς έχει αναπνευστικά προβλήματα ή καρδιακή πάθηση, η εισπνοή των συγκεκριμένων τοξικών αερίων μπορεί να είναι ακόμα και θανατηφόρα.*»
Κατά τον κ. Χάλαρη, «*ακόμα και σε μικρές δόσεις τα δακρυγόνα CS είναι επικίνδυνα. Η Ένωση Ελλήνων Χημικών έχει επανειλημμένα επισημάνει στους αρμοδίους την επικινδυνότητα αυτών των ουσιών. Σύντομα αναλαμβάνουμε πρωτοβουλία για να ξεκινήσουμε συζητήσεις με κυβερνητικούς και κοινωνικούς φορείς προκειμένου να καταργηθούν οι ουσίες αυτές.*»
- Ακόμα όμως και **οι ίδιοι οι χειριστές** αυτών των χημικών ουσιών, δηλ. τα όργανα της ΕΛΑΣ, εκφράζουν έντονο **φόβο και ανησυχία** για τις επιπτώσεις αυτών των χημικών στους ίδιους. Σε συνέντευξή του ο τότε Γ.Γ.

της ΠΟΑΣΥ κ. Γιάννης Μακρής (Ιός της Ελευθεροτυπίας, 13/9/1998) αναφέρεται στα **έντονα – καταγεγραμμένα προβλήματα υγείας** που παρουσιάζουν οι συνάδελφοί του χειριστές, στην **ανυπαρξία οποιασδήποτε επίσημης γνωμάτευσης – βεβαίωσης για το ακίνδυνο** των ουσιών αυτών, στο φόβο τους για **μελλοντικές επιπτώσεις** στην υγεία τους, όπως καρινογενέσεις κ.λ.π.

Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Έθνος της Κυριακής, 12-11-2006 ο κ. Βουδούρης, Γ.Γ. της ΠΟΑΣΥ εκφράζει την αγωνία του, καθώς **κάνει επίσημα και θεσμικά δεν τους διαβεβαιώνει για τη μη επικινδυνότητα** αυτών των ουσιών, **ούτε και τους αποκλείει τις βλαβερές συνέπειες**, που προκαλούν τα τοξικά αυτά αέρια, όχι μόνον στους αστυνομικούς, αλλά και στους διαδηλωτές.

- **Καταγεγραμμένοι Θάνατοι / Πρόκληση βαριών σωματικών βλαβών**

Σύμφωνα με τις εκάστοτε κυβερνητικές διαβεβαιώσεις, ύστερα από επίκαιρες ερωτήσεις βουλευτών στη Βουλή των Ελλήνων το αέριο CS δεν προκαλεί θανάτους.

Όμως υπάρχουν **689** τουλάχιστον **νεκροί**, πιστοποιημένοι από το Διεθνές Δικαστήριο Ράσελ, λόγω της χρήσης της ουσίας αυτής από τις ΗΠΑ στο **Βιετνάμ**.

63 νεκροί Παλαιστίνιοι, παιδιά και ηλικιωμένοι, εξ αιτίας της υπερβολικής εισπνοής CS, ριφθέντων από τις δυνάμεις ασφαλείας του Ισραήλ (Ben Alofs, "More than tears", Άμστερνταμ 1988).

Θάνατος 38χρονου ασθματικού διαδηλωτή το Πάσχα του 1986 στο Μπρόνκτορφ της Γερμανίας από εισπνοή CS.

Θάνατος του 29χρονου Ιμπραήμ Σέι το 1996 στη Βρετανία αμέσως μετά από «φέκασμά του με φυσούνα».

Στην Ελλάδα δύο – 2 – από τους νεκρούς του Πολυτεχνείου του 1973, ο δικηγόρος Σπύρος Κοντομάρης και ο ιδιωτικός υπάλληλος Δημήτρης Παπαιωάννου έφεραν ως επίσημη αιτία θανάτου την εισπνοή δακρυγόνων CS + CN.

Κατά την ειρηνική διαδήλωση φοιτητών και εργαζομένων στο **Λαγονήσι**, στις 27/6/2006 **ο σπουδαστής των ΤΕΙ Πειραιά Νίκος Διακογεωργίου «φεκάστηκε»** με δακρυγόνα από τις δυνάμεις καταστολής κατά την οπισθοχώρηση της διαδήλωσης, με αποτέλεσμα να **διακομισθεί στη ΜΟΝΑΔΑ ΕΓΚΛΥΜΑΤΩΝ** του Θριασίου Νοσοκομείου, όπου **παρέμεινε επί 15 ημέρες** περίπου, προς αντιμετώπιση της **βαριάς σωματικής βλάβης**, που του προξένησαν οι χημικές αυτές ουσίες, και η οποία συνίσταται σε **«βαριά εγκαύματα μερικού πάχους ράχως καλύπτοντα το μεγαλύτερο μέρος της πλάτης του»**. (Για το θέμα αυτό υποβλήθηκε μηνυτήρια αναφορά στις 12 Οκτωβρίου 2006).

2.Γ. Προληπτική Αποτροπή/Στέρωση Άσκησης Συνταγματικού Δικαιώματος

Από τη συγκεκριμένη δράση των αστυνομικών οργάνων και με την εκ μέρους τους χρήση, εν γνώσει, (τόσο των ιδίων, όσο και της φυσικής και πολιτικής τους ηγεσίας), επικινδύνων και θανατηφόρων χημικών ουσιών εναντίον ειρηνικών διαδηλωτών **παραβιάζεται η συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της**

αναλογικότητας, η οποία επιβάλλεται να υπάρχει μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέσου και του επιδιωκόμενου σκοπού.

Η αδιάκριτη και μαζική χρήση από τις δυνάμεις καταστολής αυτών των βίαιων επικίνδυνων και θανατηφόρων μέσων και μεθόδων εναντίον μας και εναντίον και άλλων χιλιάδων ειρηνικών διαδηλωτών, οδήγησε σε **αναιτιολόγητη και παράνομη παρεμπόδιση – στέρηση του δικαιώματός μας να συγκεντρωθούμε**, άρα και εξ αυτού του λόγου είναι παράνομη.

Η χρησιμοποίηση αυτών των ουσιών από την Ελληνική Αστυνομία επιδιώκει σαφέστατα την τρομοκρατία των πολιτών, γιατί καταργεί, άλλως παρεμποδίζει την άσκηση του συνταγματικού δικαιώματος του συνέρχεσθαι και των συναθροίσεων, διότι εκτός των άμεσα προκαλούμενων σωματικών βλαβών και της *corrore* παρεμπόδισης αυτών που ήδη διαδηλώνουν, επιδρούν άμεσα σε όλους τους πολίτες, προκαλώντας φόβο, ανησυχία, τρόμο και γι' αυτό το λόγο αποτροπή και αναγκαστική αποχή των πολιτών αυτών, που θα ήθελαν μελλοντικά να ασκήσουν το συνταγματικό τους αυτό δικαίωμα. Τρομοκρατία, η οποία δρα άμεσα και καταλυτικά σε ολόκληρο τον πληθυσμό με τις διαρκείς και επαναλαμβανόμενες κατά κόρον εικόνες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Οι συγκεκριμένες λοιπόν πράξεις, όπου, όταν και όπως εκτενώς αναλύθηκαν παραπάνω είναι παράνομες και αντισυνταγματικές.

Η προστασία του δικαιώματος του συνέρχεσθαι κατά το άρθρο 11 Σ δεν είναι, προφανώς, απόλυτη. Είτε υπό την έννοια της υπέρβασης του πεδίου προστασίας του δικαιώματος «αόπλως και ησύχως» και της άσκησης βίας, είτε υπό την έννοια της υπαρξης αστυνομικής απαγόρευσης, προβλέπεται η διάλυση συναθροίσεων και η συνδρομή αδικημάτων κατά της πολιτειακής εξουσίας. Εφόσον, όμως, έχουμε μια μαζική, ειρηνική και άοπλη διαδήλωση, μη απαγορευμένη, τα κρατικά όργανα δεν νομιμοποιούνται να ασκήσουν βία κατά των διαδηλωτών και να προκαλέσουν διάλυση της συνάθροισης. Ακόμη και στην περίπτωση που εκδηλώνεται βία από κάποιους διαδηλωτές, η στάση των αστυνομικών οργάνων δεν μπορεί να συνιστά βία όποιος μορφής και μάλιστα επικίνδυνη για την σωματική τους ακεραιότητα κατά του συνόλου των διαδηλωτών. Η πρακτική αυτή όχι μόνον παραβιάζει τον πυρήνα του δικαιώματος συνάθροισης αλλά και λειτουργεί τρομοκρατώντας τους μη συμμετέχοντες και αποτρέποντάς τους από την μελλοντική συμμετοχή τους σε νόμιμες συναθροίσεις, με δεδομένη και την διάδοση της εικόνας από τα ηλεκτρονικά και έντυπα ΜΜΕ. Οδηγεί έτσι στην αντισυνταγματική περιστολή και στέρηση του συνταγματικού δικαιώματος του άρθρου 11 Σ και στην περιστολή της λειτουργίας του ίδιου του δημοκρατικού πολιτεύματος, αφού τα δικαιώματα συλλογικής δράσης όπως η δημόσια συνάθροιση αποτελούν και είναι ταυτοχρόνως ατομικά, αλλά και πολιτικά δικαιώματα και συνιστούν ακρογωνιαίους λίθους της ελεύθερης διαμόρφωσης δημόσιας γνώμης και του ελεύθερου προ- σχηματισμού της πολιτικής βούλησης του λαού, μορφές της ελεύθερης πολιτικής έκφρασης και οργάνωσης των πολιτών (βλ. και σε Γ.Κασμάτη «Συνταγματικό Δίκαιο II –Οι λειτουργίες του κράτους», Αθήνα –Κομοτηνή 1980 σελ. 158 επ., Αρ. Μάνεση «Ατομικές Ελευθερίες», Θεσσαλονίκη 1981 όπου η θέση περί παραπληρωματικότητας ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων, κ.π.α.).

Εκτός δε από την ρίψη των επικινδύνων χημικών ουσιών ως παράνομη πράξη συντρέχει και **παράνομη παράλειψη** των οργάνων να πραγματώσουν την ρίψη αυτήν κατά τρόπο χρονικά και τοπικά περιορισμένο, όχι μαζικό και αδιάκριτο, ο οποίος να προστατεύει κατά το μέγιστο δυνατόν την υγεία και ακεραιότητα των ειρηνικών διαδηλωτών. Η πράξη συμβαδίζει λοιπόν και με την παράλειψη της

λήψης των όποιων μέτρων για να περιορισθεί σε κάποιο βαθμό ο κίνδυνος για τους ειρηνικούς διαδηλωτές.

Ο **παράνομος** χαρακτήρας των άνω πράξεων και παραλείψεων κρίνεται από το Δικαστήριο **παρεμπιπτόντως** και ανεξαρτήτως της ύπαρξης προγενεστέρων διοικητικών ή δικαστικών προσφυγών ακυρώσεως. Άλλωστε, δεδομένου ότι οι πράξεις και παραλείψεις των αστυνομικών οργάνων φέρουν χαρακτηριστικά υλικών πράξεων και όχι διοικητικών πράξεων ή παραλείψεων, δεν θα μπορούσαν να έχουν προσβληθεί ενώπιον διοικητικών αρχών και δικαστηρίων.

3. Ρίψη των χημικών κατά πολιτών από αστυνομικά όργανα, όργανα του Δημοσίου κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και σε αιτιώδη συνάφεια προς αυτά

Τα όργανα των ΜΑΤ, πραγματοποιώντας την ως άνω χρήση των χημικών ουσιών κατά τις διαδηλώσεις της 08-06-2006, 27-06-2006 και 22-02-2007, λειτούργησαν αποκλειστικώς ως όργανα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, εντασσόμενα σε λειτουργία διοίκησης κατά την λειτουργική έννοια και κατά την οργανική έννοια, αφού σε κάθε περίπτωση η τήρηση δημόσιας τάξης υπάγεται στην μονομερή και εξουσιαστική δράση της διοικήσεως (διά διοικητικών πράξεων και διά υλικών πράξεων).

Η ρίψη των ως άνω χημικών ουσιών από αυτά πραγματοποιήθηκε **κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και σε αιτιώδη συνάφεια με αυτά**. Αποτελεί δε υλική πράξη οργάνων της διοικήσεως, στην οποία προέβησαν τότε και προβαίνουν κατά σύστημα ενεργώντας σε διατεταγμένη υπηρεσία και κατόπιν εντολής από ιεραρχικούς και πολιτικούς προϊσταμένους τους (τους Διοικητές τους, τον Αρχηγό ΕΛΑΣ., τον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως ως πολιτικό προϊστάμενο της ΕΛΑΣ.). Οι δηλώσεις του κ. Χρυσοχοϊδη τον Μάιο 2003 στην Βουλή για την χρήση των ουσιών, αλλά και η μη άρνηση ή αμφισβήτηση του γεγονότος ουδέποτε από τις αρμόδιες αρχές επιβεβαιώνουν ότι η ρίψη των ουσιών γίνεται κατόπιν εντολής προς τα όργανα, **κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σε απόλυτη και άμεση αιτιώδη συνάφεια προς αυτά**.

4. Ζημία υπό την μορφή της ηθικής βλάβης μας και της προσβολής προσωπικότητός μας

Όπως έχει ήδη περιγραφεί στο ιστορικό της αγωγής όλοι μας έχουμε εκτεθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα περισσότερων ωρών αναιτιολόγητα και απρόκλητα στη ρίψη των ως άνω χημικών αερίων.

Κατά τη διαδήλωση της 8^{ης} Ιουνίου 2006, προξενήθηκαν σε όλους μας άμεσα **σοβαρές σωματικές βλάβες**, όπως έντονο «τσούξιμο» των οφθαλμών, συνεχής δακρύρροια με αποτέλεσμα προσωρινή απώλεια ορατότητας, έντονη ζάλη και τάση λιποθυμίας, ισχυρά συμπτώματα δύσπνοιας, ιδίως δε οι 8^η και 9^{ος} από εμάς, εμφάνισαν άμεσα δερματικά εξανθήματα στο πρόσωπο, λαιμό και χέρια, χαρακτηριζόμενα από ισχυρό αίσθημα καύσου και κνησμού, τα οποία διήρκεσαν τουλάχιστον επί πενθήμερο.

Κατά τη διαδήλωση της 27^{ης} Ιουνίου 2006, υπεστήκαμε όλοι μας **σοβαρές σωματικές βλάβες**, ιδίως δε οι 1^{ος}, 2^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος}, 11^{ος} και 12^{ος} από εμάς από την επίθεση με χημικά στους δρόμους πέριξ των Προπυλαίων, οι δε υπόλοιποι-ες από

εμάς επιπρόσθετα και από την ρίψη χημικών αερίων εντός του κτιρίου της Νομικής, όπου καταφύγαμε μαζί με τους χιλιάδες άλλους φοιτητές.

Κατά τη διαδήλωση της 22^{ης} Φεβρουαρίου 2007 όλοι και όλες από εμάς υποστήκαμε σοβαρές σωματικές βλάβες από την επίθεση με χημικά-τοξικά αέρια πέριξ της πλατείας Συντάγματος, οι δε 3ος, 4η, 6ος, 8η, 9ος και 10ος από εμάς επιπρόσθετα και από την ρίξη χημικών-τοξικών αερίων εντός του προαυλίου του ΕΜΠ και των πέριξ δρόμων.

Συγκεκριμένα

(α) παρουσιάσαμε άμεσα έντονο αίσθημα ασφυξίας, ταχυκαρδία, δακρύρροια, δερματικά εξανθήματα, σχεδόν σε όλο το σώμα αυτή τη φορά, έντονη ερεθιστικότητα των αναπνευστικών οδών με αποτέλεσμα να μη μπορούμε να αναπνεύσουμε. Τα δερματικά και αναπνευστικά συμπτώματα διατηρήθηκαν από 3-7 ημέρες, για δε την 4^η από εμάς η ευερεθιστικότητα των αναπνευστικών οδών δυστυχώς διατηρείται ακόμα, επιδεινούμενη ιδιαίτερα κατά τους χειμερινούς μήνες. Οι βλάβες αυτές προκάλεσαν μέγιστη ψυχική μας ταλαιπωρία, πόνο, καταπόνηση, δυσκολία τις επόμενες ημέρες στην εργασία μας και έντονη ψυχολογική δυσφορία.

Ήδη, αυτή η υποστείσα σωματική μας βλάβη εγείρει εκ της ταλαιπωρίας μας και της χειροτέρευσης της υγείας μας δικαίωμα αποκατάστασης της ηθικής μας βλάβης.

Υπεστήκαμε λοιπόν βραχυχρονίως σοβαρές βλάβες της υγείας μας.

(β) Μακροχρονίως δε και λόγω α) της έκθεσης για διάστημα πολλών ωρών από το μεσημέρι ως το απόγευμα και των 3 ημερών β) της ίδιας της εξαιρετικά μεγάλης τοξικότητας των ουσιών γ) του μαζικού και αδιάκριτου τρόπου ρίψης τους και δ) της ρίψης τους την 27-6-2006 στο εσωτερικό Νομικής Σχολής εν είδει «κλειστού θαλάμου αερίων» (απαγορευόμενη πρακτική ακόμη και για τις ειδικές δυνάμεις του στρατού κατά την καταστολή εσωτερικών ταραχών βλ. εγχειρίδιο ως άνω) έχουμε εκτεθεί σε σοβαρό κίνδυνο της υγείας και της ζωής μας ακόμη και με υψηλότατο κίνδυνο καρκινογενέσεων, κυκλοφοριακών νοσημάτων, βλάβης σοβαρής των οφθαλμών μας, εγκεφαλικών, ψυχικών και νευρολογικών διαταραχών κ.α. Αυτή και μόνη η παρατεθείσα διεθνής έρευνα επιβεβαιώνει αυτόν τον υψηλό κίνδυνο, θα προσκομίσουμε, όμως, και περαιτέρω αποδείξεις κατά την διαδικασία αποδείξεων σύμφωνα με τον ΚΔΔ. Όπως έχει γίνει δεκτό από την ελληνική νομολογία αλλά και ιδίως από την διεθνή νομολογία σε ζητήματα προστασίας του περιβάλλοντος η μακροχρόνια εν γνώσει του εκθέτοντος έκθεση ενός ατόμου σε ουσίες υψηλού κινδύνου, ακόμη και προτού νοσήσει, θεμελιώνουν **σοβαρή ζημία του τόσο υπό την έννοια της μακροχρόνιας υπονόμευσης της υγείας του όσο και της μέγιστης ψυχολογικής ταλαιπωρίας του εν αναμονή της εξαιρετικά πιθανής μέλλουσας βλάβης και μάλιστα ζημία υπό την μορφή της ηθικής βλάβης (932 ΑΚ. στο ελληνικό ισχύον δίκαιο) σε συνδυασμό- στο ελληνικό ισχύον δίκαιο- και με τις διατάξεις περί προσβολής προσωπικότητας άρθρον 57 επ. ΑΚ.**

(γ) Αλλά και η συνειδητή και εν γνώσει έκθεση ειρηνικών διαδηλωτών σε ουσίες υψηλής τοξικότητας και κινδύνου και η συνεπαγόμενη αποτροπή μας και στέρησή μας του δικαιώματός μας στην δημόσια συνάθροιση κατά το άρθρο 11Σ συνιστά εξαιρετική ηθική μας μείωση και προσβολή προσωπικότητας και άρα εγείρει και αυτοτελώς αξίωση για αποκατάσταση ηθικής βλάβης.

Οι μορφές αυτές ζημίας μας (α,β,γ) προκλήθηκαν σωρευτικά από κρατικά όργανα με πράξεις και παραλείψεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και σε αιτιώδη συνάφεια με αυτά και με την συνδρομή πταίσματος των οργάνων αυτών.

Επειδή, για όλους τους παραπάνω λόγους, το αντιδίκιο οφείλει να αποκαταστήσει την επελθούσα ηθική βλάβη μας, η δε σωρευτικώς επιδικαστέα χρηματική ικανοποίηση και για τις τρεις μορφές επελθούσας ηθικής βλάβης και προσβολής προσωπικότητός μας ανέρχεται κατά τον ελάχιστο δυνατό υπολογισμό στο ποσόν των **τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ** για ένα έκαστο/η από εμάς, με τον νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επίδοση αγωγής και μέχρι την εξόφληση, του αντιδικίου υποκειμένου και σε διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως κατά τα νομίμως ισχύοντα, ποσό το οποίο δηλώνουμε, ότι πρόκειται, μετά την οριστική επιδικασή του, να καταθέσουμε **ισομερώς** υπέρ των δύο σχολείων παιδιών με ειδικές ανάγκες Ιλίου και Αθηνών, δηλ. υπέρ του πρώτου Ειδικού Γυμνασίου Αθηνών και του Ειδικού Λυκείου Ιλίου, και υπέρ των Α.Ε.Ι. της χώρας και ειδικότερα της Διεύθυνσης Φοιτητικής Μέριμνας κάθε Α.Ε.Ι. και συγκεκριμένα των ΑΕΙ:

1. ΕΘΝΙΚΟ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
2. ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
3. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
4. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
5. ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
6. ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
7. ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
8. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
9. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
10. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
11. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
12. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
13. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
14. ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
15. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
16. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
17. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
18. ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
19. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
20. ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΑΕΙ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
21. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Η ικανοποίηση αυτή επιμερίζεται ανά 100.000 ευρώ για κάθε μια προκληθείσα μορφή ηθικής βλάβης και προσβολής προσωπικότητος.

5. Πταίσμα των οργάνων του κράτους και αντικειμενική ευθύνη του αντιδικίου

Τα όργανα των ΜΑΤ ήταν σε θέση να γνωρίζουν και ε γνώριζαν ότι οι χημικές ουσίες τις οποίες μας επέρριψαν ήταν ιδιαίζόντως τοξικές και επικίνδυνες για την υγεία, ακεραιότητα και ζωή μας. Το ότι το ε γνώριζαν προκύπτει αβιάστως από τις προαναφερθείσες δηλώσεις των στελεχών της συνδικαλιστικής οργάνωσης της ΕΛ.ΑΣ. Π.Ο.ΑΣ.Υ. και ιδίως του κ. Μακρή, η οποία έγινε σε ανύποπτο χρόνο, το έτος 1998 ήδη. Επανειλημμένα, οι συνδικαλιστές της ΠΟΑΣΥ έχουν υποστηρίξει ότι εκτίθενται τα όργανα σε σημαντικούς κινδύνους υγείας από την χρήση των χημικών ουσιών κατά διαδηλωτών.

Συνακόλουθα, προκύπτει και η γνώση των διοικητών των οργάνων αυτών, του αρχηγού ΕΛ.ΑΣ. και του ίδιου του εκάστοτε Υπουργού Δημόσιας Τάξης και για την σύνθεση των ουσιών και για την επικινδυνότητα αυτών. Οι προαναφερθείσες εκθέσεις ιατρικών και πολιτικών κύκλων και ιδίως εκείνη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι δημοσίως γνωστές και προσβάσιμες στο Διαδίκτυο

Προκύπτει λοιπόν ότι τα άμεσα όργανα και οι ιεραρχικοί και πολιτικοί προϊστάμενοι αυτών ε γνώριζαν και απεδέχοντο ως αναγκαία –και πάντως οπωσδήποτε ως ενδεχόμενη- την ιδιαζόντως τοξική και επικίνδυνη χρήση των ουσιών εν γένει αλλά και έτι περαιτέρω κατά τον παρόντα αδιάκριτο τρόπο εφαρμογής τους, την βραχυχρόνια πρόκληση σοβαρών σωματικών βλαβών σε εμάς, την μακροχρόνια έκθεση υγείας μας σε υψηλό κίνδυνο και την μέγιστη εξ αυτού ψυχική-σωματική ταλαιπωρία μας, την υποβολή μας σε μια απαγορευμένη μορφή «βασανιστηρίου» και προσβολή της αξιοπρέπειάς μας καθώς και την στέρηση του συνταγματικού μας δικαιώματος στη δημόσια συνάθροιση κατά το άρθρο 11 Σ. Ως επίσης ότι η διαταγή για ρίψη χημικών στον κλειστό χώρο της Νομικής Σχολής την 27-6-2006 εδόθη από τους προϊσταμένους των αστυνομικών οργάνων με γνώση και αποδοχή των συνεπειών της διαταγής αυτής. Προκύπτει λοιπόν **πταίσμα των οργάνων, αλλά και των προϊσταμένων αυτών υπό την μορφή ενδεχομένου τουλάχιστον και κατά την ορθότερη άποψη άμεσου δόλου για την επέλευση της ζημίας σε εμάς εκ των πράξεων των οργάνων.**

Ανεξαρτήτως όμως από την συνδρομή πταίσματος στην πλευρά των οργάνων Δημοσίου, τα οποία προέβησαν σε παράνομες πράξεις και παραλείψεις, προβλέπεται από τον νόμο **αντικειμενική ευθύνη** του Δημοσίου κατά άρθρο 105 ΕισΝ ΑΚ για αποκατάσταση της ζημίας είτε ως υλικής ζημίας είτε ως ηθικής βλάβης (βλ. αναλυτικά και σε *Πρ. Παυλόπουλου* «Η αστική ευθύνη του Δημοσίου», Αθήνα 1982, τ. Α' σελ. 390 επ., κπα). Συνεπώς, η ευθύνη του αντιδίκου θα συνέτρεχε ακόμη και στην περίπτωση όπου τα όργανα δεν θα γνώριζαν ή απεδέχοντο την επέλευση της ζημίας ως αναγκαίας ή ενδεχόμενης ή δεν θα μπορούσαν να προβλέψουν αυτήν –πράγμα, το οποίο δεν συμβαίνει.

6. Αιτιώδης συνάφεια των παρανόμων πράξεων και παραλείψεων με την πρόκληση ηθικής βλάβης

(α) Η χρήση των ως άνω τοξικών και επικινδύνων ουσιών (και ακόμη περισσότερο μαζική, εκτεταμένη και αδιάκριτη χρήση τους) προκάλεσε χωρίς αμφιβολία αιτιωδώς και ως «όροι εκ των ων ουκ άνευ» τις προπεριγραφείσες σωματικές βλάβες σε κάθε ένα/μία από εμάς. Άνευ αυτής της αιτίας δεν υπήρχε καμία περίπτωση να υποστούμε αυτά τα έντονα συμπτώματα, την χειροτέρευση υγείας μας και την ψυχική μας ταλαιπωρία και καμία κατάσταση της υγείας μας ή άλλος εξωτερικός παράγων δεν μπορεί να εξηγήσει την επέλευσή τους.

(β) Οι ίδιοι λόγοι (παράνομες πράξεις/ παραλείψεις) προκάλεσαν χωρίς αμφιβολία αιτιωδώς και ως «όροι εκ των ων ουκ άνευ» και την αναιτιολόγητη, απρόκλητη και δυσανάλογη στέρηση του συνταγματικού μας δικαιώματος στην δημόσια συνάθροιση και την εξ αυτού του λόγου ηθική βλάβη μας και προσβολή της προσωπικότητός μας.

(γ) Οι ίδιοι λόγοι έχουν προκαλέσει χωρίς αμφιβολία αιτιωδώς και ως «όροι εκ των ων ουκ άνευ» την απρόκλητη και αδικαιολόγητη μακροχρόνια έκθεση της υγείας μας σε υψηλό κίνδυνο, τον σοβαρό κίνδυνο σημαντικής ή και θανατηφόρας νόσησής μας και την εξ αυτού του λόγου μέγιστη ψυχολογική και σωματική

ταλαιπωρία μας και ενδεχόμενο κίνδυνο ζωής μας. Το γεγονός ότι δεν έχουμε ήδη νοσήσει κατά την έννοια των μακροχρονίων αιτιωδών συνεπειών από τις ουσίες CN και CS δεν αποκλείει την εξαιρετικά μεγάλη πιθανότητα να νοσήσουμε και ότι έχουμε πλέον υπαχθεί σε μία «ομάδα υψηλού κινδύνου» με αποτέλεσμα να επιδεινώνεται σημαντικά η όποια αρνητική προδιάθεση έχει ο καθένας/μία από εμάς (π.χ. προαναφερόμενη έκθεση για ανευρύσματα αορτής, καρδιογενέσεις κλπ). Η επίγνωση αυτού του κινδύνου αποτελεί αυτοτελή παράγοντα μεγάλης ταλαιπωρίας μας.

7. Νομική βάση

Επειδή είναι προφανές, παρόν και έκδηλο το έννομο συμφέρον μας για την άσκηση της παρούσας αγωγής.

Επειδή η αγωγή μας στηρίζεται στις διατάξεις περί αστικής ευθύνης του Δημοσίου (άρθρο 105 ΕισΝΑΚ) σε συνδυασμό με τις διατάξεις περί ηθικής βλάβης (άρθρα 914, 932 Α.Κ.) και με τις διατάξεις των άρθρων 57 και 59 Α.Κ. για την προστασία από τις προσβολές προσωπικότητας. Έχει γίνει, άλλωστε, δεκτό νομολογιακά ότι όχι μόνον η επέλευση σωματικής βλάβης αλλά και η μακροχρόνια έκθεση σε υψηλό κίνδυνο για την ζωή, υγεία και σωματική ακεραιότητα συνιστά μορφή ηθικής βλάβης και προσβολής προσωπικότητας (σώρευση νομικών διατάξεων).

Επειδή οι παράνομες πράξεις και παραλείψεις των αστυνομικών οργάνων κατά την άσκηση καθηκόντων τους παραβιάζουν τόσο τις διατάξεις Πρωτοκόλλου της Συνθήκης της Γενεύης του 1925, απόφασης ΟΗΕ 2603/ 16-12-1969 και Συμφωνίας Παρισιού του 1993 για τη μη χρήση χημικών όπλων και δη των ουσιών CS και CN, οι οποίες πρέπει να θεωρηθούν εφαρμοζόμενες και στο εσωτερικό δίκαιο. Παραβιάζουν επίσης τον πυρήνα των άρθρων 5 παρ. 2 και 5 παρ. 5 Σ για την προστασία της ζωής και υγείας παντός ευρισκομένου στην ελληνική επικράτεια και δεν υπάγονται στις θεμιτές επιφυλάξεις και εξαιρέσεις από την ισχύ αυτών των διατάξεων καθώς και το άρθρο 2 της Ε.Σ.Δ.Α. Παραβιάζουν, τέλος, την συνταγματική προστασία του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και δεν υπάγονται στους νόμιμους περιορισμούς του (άρθρο 11 παρ. 1 και 2 Σ σε συνδυασμό με άρθρο 29 Σ για το δικαίωμα ενεργού πολιτικής συμμετοχής και το άρθρο 1 παρ. 2 Σ για τη λειτουργία της αρχής λαϊκής κυριαρχίας).

Επειδή η αγωγή μας είναι νομικώς βάσιμη και αποδεικνύεται με έγγραφα και μάρτυρες.

Επειδή παραδεικτώς ομοδικούμε απλώς καθώς οι αξιώσεις μας προκύπτουν από την ίδια νομική και πραγματική αιτία και αφορούν ομοειδείς απαιτήσεις.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

**Και με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μας
ΖΗΤΟΥΜΕ**

-Να γίνει η παρούσα μας δεκτή ολικώς.

-Να υποχρεωθεί το αντίδικο να μας καταβάλει, σε κάθε έναν/μία από εμάς, το ποσόν των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ για την επελθούσα ηθική βλάβη μας και ως χρηματική ικανοποίηση αυτής, με τον νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επίδοση παρούσας ως την εξόφληση, ποσό το οποίο θα διαθέσουμε καταθέσουμε ισομερώς υπέρ των δύο σχολείων παιδιών με ειδικές ανάγκες Ιλίου και Αθηνών, δηλ. υπέρ του πρώτου Ειδικού Γυμνασίου Αθηνών

και του Ειδικού Λυκείου Ιλίου, και υπέρ των Α.Ε.Ι. της χώρας και εικώτερα της Διεύθυνσης Φοιτητικής Μέριμνας κάθε Α.Ε.Ι. και συγκεκριμένα των ΑΕΙ:

1. ΕΘΝΙΚΟ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
2. ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
3. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
4. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
5. ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
6. ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
7. ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
8. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
9. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
10. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
11. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
12. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
13. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
14. ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
15. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
16. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
17. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
18. ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
19. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
20. ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΑΕΙ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
21. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

-Να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινά εκτελεστή
-Να καταδικασθεί το αντίδικο στην δικαστική μας δαπάνη και στην αμοιβή των πληρεξουσίων μας δικηγόρων.

Αθήνα, 26-02-2007

Οι Πληρεξούσιοι Δικηγόροι

Αλεξάνδρα Γ. Ζορμπαλά

Δημήτριος Γρ. Μπελαντής

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Γ. ΖΟΡΜΠΑΛΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (ΑΜ/ΔΣΑ 11116)
ΩΛΕΝΟΥ 9 ΚΑΙ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ- 11362 ΑΘΗΝΑ-
Τηλ: 210—3816549
6944613555

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡ. ΜΠΕΛΑΝΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (ΑΜ/ΔΣΑ 13652)
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΝΟΜΙΚΗΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΧΑΡ.ΤΡΙΚΟΥΠΗ 22-ΑΘΗΝΑ 10679
Τηλ: 210-3627464